

8. časť

Za hradby Jeruzalemu!

ZVLÁŠTNA SPOKOJNOSŤ...

V prvých kapitolách Skutkov sa zdá, akoby Jeruzalemská cirkev – a apoštoli spoločne s ňou – prepadli akejsi zvláštnej spokojnosti:

- Kresťania si žijú svoje kresťanstvo...
- Apoštoli vyučujú a žijú s nimi...
- a všetci sú strašne spokojní...

Zdá sa, že ich ani na okamih nenapadne, že by sa možno mali starať aj o svet mimo Jeruzalema (mimo Izraela, to už vôbec ani na um nepríde...)

A tak ich Boh akoby popostrčil ďalej... ☺

1. impulz: „VON Z JERUZALEMA!“

4 Tí, čo sa rozprchli, chodili a hlásali slovo. 5 Filip prišiel do mesta Samárie a zvestoval im Krista.

(Act 8:4-5 SSV)

Toto je po prvý raz, čo Evanjelium prekročilo hradby Jeruzalema.

Nestalo sa tak pre horlivosť apoštolov, ani pre nejaké videnie, čo zjavenie. Impulzom bolo PRENASLEDOVANIE!

Toto je veľmi poučné! Prinajmenšom:

- „**Nejestvujú problémy, len príležitosti!**“ – táto stará manažérska zásada platí aj tu. Nedá sa hlásať slovo v Jeruzaleme? Hlásajte ho mimo Jeruzalema!
- Asi by sme sa mali (aj keď to znie už strašne otrepane) vždy pýtať obligátnu otázku:
 - **ČO MI TÝM CHCE BOH POVEDAŤ?**
 - **Kam ma tým vedie a pozýva?**
 - **Keď sa jedny dvere zatvorili – aké iné sa práve otvorili?**
- **To, čo ako ZLÉ vyzerá, nakoniec ZLÉ BYŤ NEMUSÍ!!!**
 - Platí to aj o prenasledovaní a dokonca aj o mučeníctve: „*Hlásanie evanjelia a kresťanské svedectvo života v utrpení a v mučeníctve predstavujú najvyššiu formu apoštolátu Kristových učeníkov, tak ako láska k Pánu Ježišovi až po oddanie života predstavuje mimoriadny prameň plodnosti pre výstavbu Cirkvi.*“ (Christifideles laici 39) Alebo Tertulián: „*Krv mučeníkov je semenom nových kresťanov.*“

MALÉ CVIČENIE:

- **Skúste sa trebárs vžiť do éry KOMUNIZMU:**
 - Aké dvere sa zatvorili?
 - A aké sa otvorili?
- **A ako je to dnes?**
 - Ako by ste dnešok charakterizovali ako „príležitosť“? K čomu máme ako Cirkev príležitosť a aké dvere sa nám otvorili?

Filipova evnjelizačná technika...

⁶ Zástupy pozorne a jednomyselne sledovali, čo Filip hovorí, pretože počuli i videli, že robí znamenia. ⁷ Lebo z mnohých posadnutých vychádzali s veľkým krikom nečistí duchovia a mnohí ochrnutí a chromí ozdraveli. ⁸ A v meste nastala veľká radosť.

(Act 8:6-8 SSV)

- Zástupy **JEDNOMYSELNE SLEDUJÚ** Filipa. **PREČO?**
 - Pretože **VIDELI A POČULI znamenia!**
- Všade vládne **VEĽKÁ RADOSŤ**. Prečo?
 - Pretože **ohlasuje RADOSTNÉ ZVESTĽ**
 - a sprevádzajú ho **RADOSTNÉ ZNAMENIA!**

⁹ V meste predtým istý muž, menom Šimon, robil čary a ohromoval samárijský ľud, tvrdiac, že on je niekým veľkým. ¹⁰ A všetci od najmenších až po najväčších ho pozorne počúvali a hovorili: "On je Božia sila, ktorá sa volá Veľká." ¹¹ Počúvali ho preto, že ich už dlhý čas

ohromoval čarami.¹² Ale keď uverili Filipovi, ktorý im hlásal evanjelium o Božom kráľovstve a o mene Ježiša Krista, dávali sa krstiť muži i ženy.¹³ Vtedy uveril aj sám Šimon, dal sa pokrstiť a pridržal sa Filipa. A keď videl, že sa dejú znamenia a veľké divy, trpol od úžasu.

(Act 8:9-13 SSV)

- Filip úspešne **VÍTAZÍ aj nad čarodejníkom Šimonom**. Prečo?
 - Lebo sa **opiera o BOŽIU MOC!**

Ak si to zhrnieme:

- **FILIP PRINÁŠA KRISTA:**
 - Svojim zjavom a životom
 - Svojim slovami, ktoré sú Kristovou zvesťou
 - Kristovými znameniami, ktoré ho sprevádzajú...

Práve toto: PRINIESTĚ KRISTA, NIELEN HO OHLASOVAŤ, je dôležité!

Dva príklady:

Sv. PATRIK

„Patrika pri jeho návrate z Ríma zastihla v meste Ivrea správa o smrti Palladia, ktorý pred ním neúspešne a predčasne skončil svoju apoštolskú prácu v Írsku pre veľké nepriateľstvo keltského náčelníka z Wicklowu. Pravdepodobne v lete roku 433 Patrik so svojím sprievodom pristál na írskom brehu pri Vantry River blízko Wicklow. Druidi hneď začali proti nemu boj. Ale Patrik sa nezľakol.“ – a potom už len čítame o Patrikovi nasledovné:

- Dobrota a pokora – **JE OBRAZOM KRISTA**
- Znamenia a zázraky – **PREAJVUJE SA CEZ NEHO KRISTOVA MOC** (a on sa na ňu otvorene spolieha!)
- Ohlasovanie – **ZVESTUJE KRISTA!** Nie teológiu, ale OSOBU KRISTA.

Súhrnne vzaté: **PATRIK PODOBNE AKO FILIP PRINÁŠA KRISTA!** Nielen slovo o Kristovi, nielen vieru v Krista, ale Krista samotného, ako to hovorí Pavol: „²⁰ Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus (Gal 2:20 SSV)“

Možno na ilustráciu jedna udalosť:

„Skoro ráno, biskup i celá jeho družina spievali ranné chvály Najvyššiemu, a vtom sa podľa vtedajšieho zvyku prišli ku prameňu okúpať dve kráľovské dcéry: svetlovlasá Ethne a červenovlasá Fedelm. Zbadali misionárov a zakričali na nich: „Kto ste, odkiaľ pochádzate? Ste príznaky, alebo ste priateľskí smrteľníci?“ Patrik im povedal: „Bude lepšie, ak budete

chváliť a velebiť pravého Boha, ktorého vám ohlasujeme, namiesto zvedavosti a zbytočného vypytovania sa." Ethne sa hneď opýtala: „Kto je ten Boh a kde je? Kde prebýva? Má synov a dcéry? Má zlato a striebro? Je večný? Je pekný? Sú jeho dcéry priateľské k mužom tohto sveta? Je na nebi, či na zemi? V mori, v rieke, na horách? Povedzte nám o ňom niečo! Ukážte, kde ho možno nájsť! Ako ho možno milovať? Môže ho aj mladý, či iba starý nájsť?" Patrik plný Ducha im odpovedal: „Boh, ktorého vám zvestujeme, má moc nad každou vecou, je Bohom neba i zeme, riek i morí, slnka i mesiaca i hviezd. Bohom hôr i dolín. Boh, ktorý je nad nebom, v nebi i pod ním. Prebýva všade. Dáva dych všetkému, dáva život všetkému. Je nad všetkým. Pozdvihuje všetko. Dáva svetlo slnku, jas mesiacu. Stvoril pramene v suchých krajoch a ostrovy v oceáne. Hviezdam určil slúžiť väčším svetlám. Jeho Syn je jedno s Otcom. Večný. Nie mladší od Otca. Otec nie je starší od Syna. A Duch Svätý vychádza z nich. Otec, Syn a Duch Svätý sú nerozdelení. Túžim vás vierou priviesť k nebeskému Kráľovi tak, ako ste tu na svete dcérami pozemského kráľa." Kráľovské dcéry jedným dychom povedali: „Pouč nás, ako najlepšie vieš, ako máme veriť v nebeského Kráľa. Ukáž nám, ako ho môžeme uzrieť z tváre do tváre; my urobíme všetko, čo nám povieš." A keď ich poučil, nakoniec sa ich opýtal: „Veríte, že krstom sa očistíte z dedičného hriechu?" „Veríme." „Veríte v pokánie a odpustenie hriechov?" „Veríme." „Veríte v život večný a vzkriesenie v deň posledného súdu?" „Veríme." „Veríte v jednu Cirkev?" „Veríme." Potom ich pokrstil. Oblečené boli v bielych šatách. A potom povedali, že túžia vidieť Krista. A svätec im na to: „Nemôžete vidieť Kristovu tvár, kým neokúsíte smrť a kým neprijmete Svätú Eucharistiu." „Daj nám Svätú Eucharistiu, nech môžeme uzrieť nášho Ženicha."“

Sv. SERAFÍM SÁROVSKÝ

Starec Serafim priťahoval ľudí každého pôvodu z najrozličnejších prostredí. Narodil sa roku 1759. V mladosti spolu so svojím bratom obchodoval po celom Rusku. V devätnástich rokoch vstúpil do Sarovského monastiera, kde žil **16 rokov v mníšskom spoločenstve a potom 20 rokov v úplnej samote a mlčanlivosti.**

Od roku 1815 začal prijímať pútnikov, ktorí k nemu chodili po radu, útechu a uzdravenie. Do nebeského kráľovstva prešiel 2. januára 1833 a o 70 rokov nato bol vyhlásený za svätého. Dnes je veľmi obľúbený nielen v celom pravoslávnom svete, ale aj na Západe, a to nielen medzi katolíkmami. Dôvodom tohto záujmu je jeho výnimočná osobnosť, jednoduchá a otvorená voči všetkým, ale nadovšetko plná Božieho Ducha. Jeho život je bytostným svedectvom o pôsobení Svätého Ducha, jeho daroch a premene človeka na Boží obraz (zbožštení), ktorú On spôsobuje. Dôvernoscť vzťahu otca Serafima so Svätým Duchom vzbudzovala a stále vzbudzuje údiv. (grkat.nfo.sk).

Záverečné zistenie:

- **Nie OHLASOVAŤ KRISTA, ale PRINÁŠAŤ KRISTA!**
 - **To ale znamená, že my sami už musíme BYŤ KREŠŤANIA – TEDA BYŤ V KRISTOVI A S KRISTOM!**
- **NA PRÍPRAVE ZÁLEŽÍ:**

- **Patrik:** „Po návrate do Británie bol pripravený slúžiť Bohu. Preto odišiel do Galie a pobudol v kláštore sv. Martina v Tours a na ostrove Lérin, s v Stredozemnom mori pri francúzskom meste Cannes, v starobyľom kláštore (vyšlo z neho mnoho biskupov, misionárov a sedemdesiat svätcov, dnes je tam trapistický kláštor). (Ďalších) Osemnásť rokov bol Patrik poslušným žiakom auxerrského biskupa.“ A nebol to stratený čas! Po ňom sa vrátil Patrik do Írska – a tam, kde jeho predchodca hanebne nepochodil, on predviedol ukázkový úspech!
- **Serafím Sárovský:** „V devätnástich rokoch vstúpil do Sarovského monastiera, kde žil 16 rokov v mníšskom spoločenstve a potom 20 rokov v úplnej samote a mlčanlivosti.“ Takisto 36 rokov prípravy! Ale potom to stálo za to...!
- **Keď si to porovnáme s mnohými inými evanjelizátormi**, ktorí majú k dispozícii tímy ľudí, techniku, peniaze,... – a nič z toho...!
- **BEZ PRÍPRAVY TO NEJDE!**
 - Apoštoli boli tiež pripravovaný samotným Ježišom...
 - Dobrý je príklad Pavla:
 - Najprv začne hádaním sa (neprináša Krista, len sa háda o Kristovi!)
 - Potom ho pošlú na pár rokov do ústrania
 - a odtiaľ sa potom vracia TEN PAVOL, ktorého poznáme a ktorý už v sile Ducha naozaj PRINÁŠA KRISTA!

MALÉ CVIČENIE:

- Čo to znamená pre nás dnes a tu?

Filip a eunuch...

Dobrym príkladom Filipovej úplnej zakotvenosti v Kristovi je aj tento príbeh:

²⁶ *Pánov anjel povedal Filipovi: "Vstaň a chod' na juh k ceste, čo vedie z Jeruzalema do Gazy; je pustá."* ²⁷ *On vstal a šiel. Tu videl Etiópcana, eunucha a veľmoža etiópskej kráľovnej Kandaky, správcu všetkých jej pokladov, ktorý sa prišiel do Jeruzalema pokloniť Bohu,* ²⁸ *a už sa vracal. Sedel na svojom voze a čítal proroka Izaiáša.*

²⁹ *Tu povedal Duch Filipovi: "Chod' a pridaj sa k tamtomu vozu."* ³⁰ *Keď Filip pribehol a počul, že číta proroka Izaiáša, opýtal sa: "A aj rozumieš, čo čítaš?"* ³¹ *On odvetil: "Ako by som mohol, keď mi to nik nevysvetlí?" A poprosil Filipa, aby nastúpil a sadol si vedľa neho.* ³² *Stať Písma, ktorú čítal, bola táto: "Viedli ho ako ovcu na zabitie a ako baránok onemie pred tým, čo ho strihá, tak ani on neotvorí ústa."* ³³ *Pre jeho pokoru bol súd nad ním zrušený. A kto bude rozprávať o jeho rode? Lebo jeho život sa berie zo zeme."* ³⁴ *Eunuch povedal Filipovi: "Prosím*

ť'a, o kom to prorok hovorí? O sebe, či o niekom inom?" ³⁵ Tu Filip otvoril ústa a počnúc týmto miestom z Písma, zvestoval mu Ježiša. ³⁶ Ako išli cestou, došli k akejsi vode a eunuch vrazil: "Pozri, voda! Čo prekáža, aby som sa dal pokrstiť?" ³⁸ Rozkázal zastaviť voz a obaja, Filip i eunuch, zostúpili do vody a pokrstil ho.

³⁹ **Keď vystúpili z vody, Pánov Duch Filipa uniesol a eunuch ho viac nevidel; ale šiel svojou cestou plný radosti.** ⁴⁰ **A Filip sa našiel v Azote. Chodil po všetkých mestách a hlásal evanjelium, až prišiel do Cézarey.**

(Act 8:26-40 SSV)

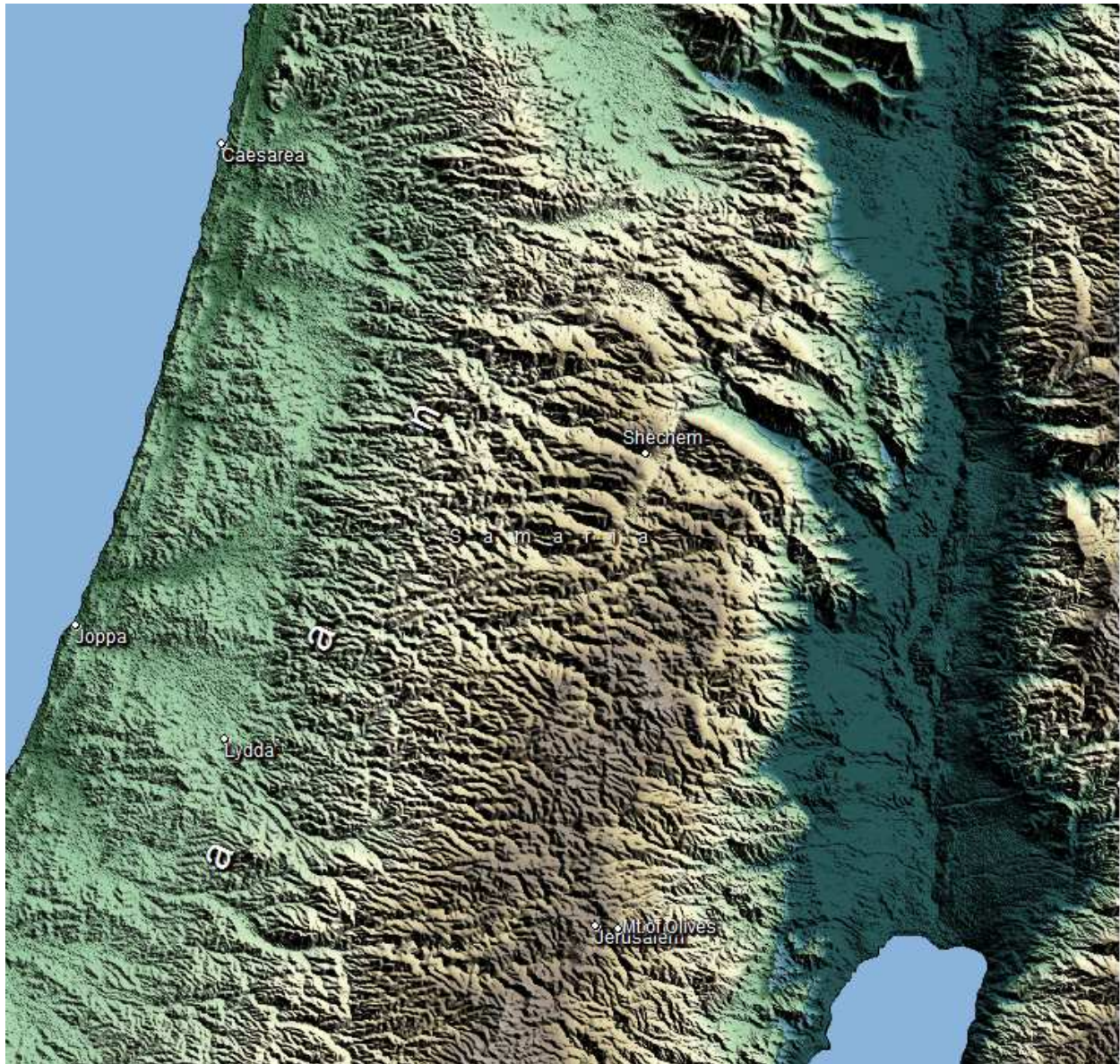
Cirkev „za hradbami“

³¹ **A Cirkev mala pokoj po celej Judei, Galilei a Samárii; upevňovala sa, žila v bázni pred Pánom a rástla v úteche Svätého Ducha.**

³² **Ako Peter navštevoval všetkých, prišiel aj k svätým, čo bývali v Lydde.** ³³ Našiel tam istého človeka, menom Eneáša, ktorý bol ochrnutý a už osem rokov ležal na posteli. ³⁴ Peter mu povedal: "Eneáš, Ježiš Kristus ť'a uzdravuje. Vstaň a ustel' si." A on hneď vstal. ³⁵ A videli ho všetci, čo bývali v Lydde a **Sárone**, ktorí sa obrátili k Pánovi. ³⁶ V **Joppe** zasa bola istá učeníčka, menom Tabita, čo v preklade znamená Dorkas. Ona vynikala dobrými skutkami a almužnami, ktoré dávala. ³⁷ No v tých dňoch ochorela a umrela. Keď ju poumývali, vystreli ju v hornej sieni. ³⁸ A pretože Lydda je blízko Joppe a učeníci sa dopočuli, že je tam Peter, poslali k nemu dvoch mužov s prosbou: "Príd' bez meškania aj k nám!" ³⁹ Peter vstal a šiel s nimi. Keď ta prišiel, zaviedli ho do hornej siene. Obstúpili ho s plačom všetky vdovy a ukazovali mu sukne a šaty, čo im urobila Dorkas, kým bola medzi nimi. ⁴⁰ Peter poslal všetkých von, klakol si a pomodlil sa. Potom obrátený k mŕtvole povedal: "Tabita, vstaň! " Ona otvorila oči a keď videla Petra, posadila sa. ⁴¹ On jej podal ruku a zdvihol ju. Potom zavolať svätých a vdovy a predstavil im ju živú. ⁴² Roznieslo sa to po celom Joppe a mnohí uverili v Pána. ⁴³ Potom zostal ešte veľa dní v Joppe u istého garbiara Šimona.

(Act 9:31-43 SSV)

Celkom pekne sa to šíri, že?

A zase znamenia a zázraky...

Lukáš o Petrovi vôbec nehovorí, že by niečo vyučoval... alebo ohlasoval...

- Peter jednoducho **PRÍDE**...
- **urobí pár ZÁZRAKOV**...
- **a VŠETCI UVERIA.**
- **PREČO?**
 - Lebo im **PRINIESOL KRISTA!** resp.
 - Lebo k nim v Petrovo tele prišiel **KRISTUS SÁM!**

2. impulz: „VON, DO CELÉHO SVETA!“

Druhý impulz prichádza s Kornéliom (Sk 10,1–48)

- Tentoraz je to **ZJAVENIE** a nie **prenasledovanie**... Možno preto, že žiadne prenasledovanie, ani žiadna iná udalosť by zrejme nepresvedčila Židov, aby začali Krista ohlasovať aj pohanom... ☺

Zaujímavé prvky...

Modlitba a almužna:

- „Dával veľa almužien“ – to nebolo „euro do klobúka“. Dnes by sme tomu hovorili „**spozorstvo**“, alebo „**systematická podpora**“.¹
- Ešte raz budú výslovne spomenuté vo verši 31: „*Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. (Act 10:31 SSV)*“
- **ALMUŽNA + MODLITBA**: obe sú výrazom lásky – k Bohu a k blížnemu.
 - Neskôr k tejto dvojici pridali kresťania ešte **PÔST** ako zbraň proti sebestvu a požívačstvu.
 - Spoločne tvoria **TROJICU** mimoriadne účinnú v duchovnom živote.

TEXT SV. SERAFÍMA SÁROVSKÉHO:

- Boh mi zjavil, že od detstva si túžil poznať zmysel kresťanského života a často si kládol túto otázku významným duchovným osobám - povedal mi.

- *Pravdaže. Keď som mal dvanásť rokov, táto otázka ma veľmi zaujala, ale nikdy som nedostal uspokojivú odpoveď.*

- *Samozrejme. Nedostal si presnú odpoveď. Radili ti, aby si chodil do chrámu, modlil sa a snažil sa o plnenie dobrých skutkov, pretože - ako ti bolo hovorené - to je cieľom kresťanského života. Niektorí ti dokonca povedali: "Nehľadaj to, čo ťa presahuje!" Teda, hoc som úbohý Boží služobník, vynasnažím sa ukázať ti, aký je ten cieľ. Modlitba, pôsty, skutky milosrdenstva, to sú samozrejme veľmi dobré skutky, ale slúžia len ako prostriedky, nie sú cieľom kresťanského života. Skutočným cieľom je získanie Svätého Ducha.*

- *V akom zmysle hovoríš, otče, o tomto získaní? Ako tomu mám rozumieť?*

¹ porov. napr. aj „¹² Bo keď bedár volal, iste som ho zachránil, aj osirelých, bezpomocných tiež. ¹³ Ku mne sa nieslo požehnanie úbohých a radosť ľal som vdove do srdca. ¹⁴ Ja spravodlivosť odel som si, ona mňa, mne právo bolo rúchom, turbanom. ¹⁵ Ved' stá oči bol som (vtedy) slepému a stáby nohy pre kulhavého. ¹⁶ Ja otcom bol som všetkým chudobným, aj neznámeho vec som vyšetril. ¹⁷ Zločincovi som rozbil čeluste a z jeho zubov korist' vyrval som. (Job 29:12-17 SSV)“

- Dostať nejakú vec znamená nadobudnúť ju - odpovedal mi. - Rozumieš, čo znamená získať peniaze? Teda je možné sa podobne vyjadriť o získaní Svätého Ducha. Pre niektorých je cieľom života získavanie peňazí, obdržovanie pocty, výnimočnosť... Nadobudnutie Svätého Ducha je tiež ziskom, ale ziskom večným. Pán Ježiš prirovnáva náš život k obchodníckej činnosti a to, čo v živote vytvoríme, ku kúpe. Či nepovedal: "Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlato vyskúšané v ohni, aby si zbohatol."? (Zjv 3,18) A tiež: "Vykupujte čas, lebo dni sú zlé."? (Ef 5,16) Jedinou hodnotou tejto zeme sú dobré skutky konané z lásky ku Kristovi. Vďaka nim získavame milosť Svätého Ducha. Dobré skutky sú vlastne len vtedy účinné, keď ich konáme v takomto duchu. Sám Pán Ježiš povedal: "Kto so mnou nezhrmažďuje, rozhadzuje." (Lk 11,23). Zásadnou vecou je totiž mať Svätého Ducha, ako večný nevyčerpatelný poklad, a nie vyplňanie dobra pre dobro. Z množstva skutkov, konaných z lásky ku Kristovi, milosť Svätého Ducha je spôsobená najľahšie modlitbou, keďže ju máme stále poruke. Modlitba je prístupná všetkým a každý sa jej môže oddávať, tak zámožný, ako aj chudobný, učený alebo prostý, silný alebo slabý, zdravý aj chorý, hriešnik, ako aj spravodlivý človek. Jej účinnosť je nesmierna, viac než iné dobré veci privádza na nás milosť Svätého Ducha. Musíme sa teda modliť tak dlho, až nám bude udelený Svätý Duch a neprestávať, dokiaľ ten Božský Potešiteľ nebude s nami, v nás.

- **Otče, povedal som v tej chvíli. - Stále mi hovoríš o modlitbe. Ukáž mi ešte iné dobré skutky, ktoré môžu byť robené v mene Ježiša Krista...**

- Samozrejme, povedal otec Serafim, že môžeš získať milosť Svätého Ducha tiež skrze iné dobré skutky. Ukladaj svoj kapitál do nebeskej banky a všímaj si, z čoho môžeš mať najväčší zisk. Máš veľký úžitok z modlitby a rozjímaní? Rozjímaj a modli sa. Ak skrze pôsty, posti sa. Snáď cez almužny? Dávaj almužny. Vieš, že patrím do kupeckej rodiny z Kurska. Keď som bol ešte vo svete, zaoberal som sa obchodom spolu so svojím bratom. Kúpovali sme a predávali stále taký tovar, z ktorého bol najväčší zisk. Rob to isté, keďže pre nás kresťanov zmysel života nie je založený na množení dobrých skutkov, ale na vydobytí z nich najväčšieho zisku - myslím na najdokonalejší dar: Svätého Ducha.

MALÉ CVIČENIE:

- Čo takto zinšpirovať sa ☺?

Petrovo zjavenie

- Po **modlitbe**...!
- Pekne **reaguje na jeho „vyhladol“**... ☺
- Aj vďaka tomu je to pre Petra **silný zážitok** – hoci je z neho v rozpakoch (zjavne zabudol aj na jedlo... ☺)
- A potom k nemu **prichádza „vykonávací predpis“ Ducha Svätého**: „*Hľadajú ťa traja muži.* ²⁰ *Vstaň teda, zíd' dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.* (Act 10:19-20 SSV)“

Je jasné, že podobným znamením nemusí byť vždy videnie... ale hoci aj prirodzené úkazy a zážitky, ku ktorým Duch dáva svoje „rozširujúce vysvetlenie“.

"Vstaň, aj ja som len človek."

- Tu vidíme **rozdiel medzi Petrom – a medzi Ježišom**, ktorý (ako Boh) nikdy žiadne vstaň nepovedal – pretože Mu právom náležalo...

Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých...

- Aj u Kornélia vidíme **nutné predpoklady: VIERU a DYCHTIVOSŤ**: „³⁰ Kornélius povedal: "Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predom mnou zastal muž v bielom odeve ³¹ a povedal mi: "Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. ³² Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prírmením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori." ³³ **Hned' som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.**" (Act 10:30-33 SSV)“
- Preto neprekvapuje, že ich napĺňa Duch Svätý (aj pre Petrovo posmelenie, ako vidíme kúsok ďalej)

Ale je tu ešte niečo:

NIE LEN TAK, Z FLEKU, alebo ZASE MOTÍV PRÍPRAVY:

Na rozdiel od ostatných (na ktorých Duch zostupoval akoby „hned' po piatich minútach“ tu vidíme ešte niečo:

- **KORNÉLIUS roky pracoval** modlitbou a almužnou... Dnes prijal Ducha, ale nebolo to nijak „náhle“ – bol to výsledok predchádzajúcej práce!
- **PODOBNE EUNUCH U FILIPA** – už roky chodil do Jeruzalema, študoval Bibliu (ešte aj cesto a dokonca aj napriek tomu, že jej norzumel!) – a keď prijal Ducha, bol to už len výsledok niečoho, čo robil dávno predtým!
- **U JERUZALEMČANOV** sa nám len občas „mihne“ **zmienka, že niekto bol „dobrý a spravodlivý a zbožný muž!“** – ale aj ona svedčí o tom, že ich schopnosť prijať Ducha Svätého sa zrejme nezrodila za minútu...
- **PODOBNE ŠTEFAN A FILIP** – na prvý pohľad sa zdá, akoby aj ich Duch naplnil len tak, „z fleku“... Ale Biblia o nich hovorí: „*Preto si, bratia, vyhlíadnite*

spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti (Act 6:3 SSV)“ – a to znamená, že ich cesta k Bohu (a teda aj príprava!) sa začala už zrejme omnoho skôr!

Takže ako by povedal sv. Serafím Sárovský... „Naberajme kapitál!“ ☺

Je to jednoducho tak, ako povedal Ježiš:

*⁹ Aj ja vám hovorím: **Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!** ¹⁰ **Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria.** ¹¹ Ak niekoho z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? ¹² Alebo ak pýta vajce, podá mu škorpióna? ¹³ Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!" (Luk 11:9-13 SSV)*

PREJAV VIERY A TÚŽBY

A zase môžeme povedať, že schopnosť hľadať a vytrvať, je znakom AJ VIERY, AJ TÚŽBY po Bohu!

Ako znova hovorí tentoraz Jakub:

*⁶ Ale nech prosí s vierou, bez pochybovania. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. ⁷ **Taký človek nech sa nenazdáva, že dostane niečo od Pána;** ⁸ - **muž s rozpoltenou myslou, nestály vo všetkom svojom počínaní.***

(Jam 1:6-8 SSV)

Podobne to môžeme vidieť aj v Ježišových slovách:

*⁴⁴ Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, **predá všetko, čo má, a pole kúpi.** ⁴⁵ Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. ⁴⁶ Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, **predá všetko, čo má, a kúpi ju.***

(Mat 13:44-46 SSV)

Je v tom tiež motív:

- **TÚŽBY** – chcem to viac, než všetko, čo mám;
- **VIERY** – stojí mi to za všetko, čo mám;
- A zaznieva tu **aj myšlienka sv. Serafíma o „kupovaní si Ducha“:**
 - Náš život ako kapitál,
 - ktorý logicky vkladáme do toho, po čom túžime.
 - A ak teda smädíme a túžime po Bohu – tak ho vkladáme do Boha, v podobe modlitby, almužny, pôstu,...

Ilustrácia u sv. Patrika:

Ako som prišiel do Írska, denne som pásol domáce zvieratá a často som sa cez deň modlieval. Stále viac a viac Božia láska a bázeň vo mne rástla. Tak isto viera a Duch mnou tak mocne hýbal, že som jedného dňa i stovku modlitieb predniesol a v noci podobne a zostával som v lese, v horách. Za úsvitu som vstával k modlitbe. Či v snehu, či v mraze alebo v daždi a necítil som sa zle, ani som nepocítil lenivosť. Teraz to vidím tak, že to Duch Svätý pôsobil silno vo mne. Potom jednej noci vo sne počul som jasne nejaký hlas. Hovoril mi: „ To je dobre, že sa postíš, priprav sa na cestu do vlasti. "A znovu po krátkom čase: „Pozri, tvoja loď je už pripravená. " No nebola blízko, ale tak asi 200 míľ odtiaľ. Nikdy predtým som tam nebol a nikoho z ľudí som v tom kraji nepoznal. Tak som sa teda rozhodol ujsť.

(Sv. Patrik, Vyznanie)

MALE CVICENIE:

- Čo z toho sa môžeme naučiť?

Záverečná dohra v Jeruzaleme

² *Keď Peter prišiel do Jeruzalema, tí, čo boli z obriezky, mu dohovárali: ³ "Vošiel si k neobrezancom a jedol si s nimi!" ⁴ Peter im začal rad-radom vysvetľovať... ¹⁵ Keď som potom začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý, tak ako na začiatku na nás. ¹⁶ Vtedy som si spomenul na Pánovo slovo, ako hovoril: "Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Duchom Svätým." ¹⁷ Keď im teda Boh dal taký istý dar ako nám, čo sme uverili v Pána Ježiša Krista, ktože som ja, aby som mohol prekážať Bohu?" ¹⁸ Keď to počuli, uspokojili sa a oslavovali Boha, hovoriac: "Teda Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život."*

(Act 11:2-4. 15-18 SSV)

- **Boh tak včas pripravil apoštolov na to, čo práve prepukalo kdesi d'aleko od Jeruzalema: na SVETOVÉ MISIE!**

¹⁹ *Tí, čo sa rozprchli pred súžením, ktoré nastalo za Štefana, došli až do Fenície, na Cyprus a do Antiochie, ale nikomu neohlasovali slovo, iba Židom. ²⁰ No niektorí z nich boli Cyperčania a Cyrénčania. A keď prišli do Antiochie, hovorili aj Helenistom a zvestovali im Pána Ježiša. ²¹ Pánova ruka bola s nimi a veľa ich uverilo a obrátilo sa k Pánovi. ²² Zvest' o tom sa dostala aj do uší jeruzalemskej cirkvi; a vyslali do Antiochie Barnabáša. ²³ Keď ta prišiel a videl Božiu milosť, zaradoval sa a povzbudzoval všetkých, aby vytrvali v Pánovi, ako si zaumienili v srdci, ²⁴ lebo on bol muž dobrý, plný Ducha Svätého a viery. A k Pánovi sa pridali veľkí zástup.*

(Act 11:19-24 SSV)